

Drugs

Afterparty's zijn sinds de begindagen onlosmakelijk verbonden met de housecultuur. Door het gebruik van drugs als xtc en ghb kan de nacht eindeloos doorgaan.

Tijdelijke vlucht uit de realiteit

Door **Toon Beemsterboer**

Maandag bestaat niet. Zo heette een van de afterparty's die het Amsterdamse collectief GZG (Gasten Zonder Grenzen) de afgelopen jaren organiseerde. Het credo op de flyer: 'In het weekend een vent, maandag morgen absent'. GZG had een reputatie opgebouwd met afterparty's, die werden georganiseerd na reguliere clubavonden. Als de laatste plaat was gedraaid, wilden veel feestgangers nog wel even door. Dus organiseerde GZG afters op boten, in loodsden, onder bruggen, die tot een uur of twaalf 's middags duurden. Compleet met ontbijt.

Afterparty's zijn sinds de begindagen onlosmakelijk verbonden met de housecultuur. De drug xtc maakt mensen los en sociaal en geeft energie om een hele nacht in trance te dansen. Het is een tijdelijke vlucht uit de realiteit en het sprookje moet het liefst zo lang mogelijk duren. De muziek moet zo lang mogelijk doorgaan. Dus als er geen after ergens is georganiseerd, zegt er altijd wel iemand: we gaan naar mijn huis. De gordijnen gaan dicht, de laatste pillen worden gedeeld, de laatste jointjes gedraaid. En iemand zet een plaat op, al is het maar op YouTube. Daar zijn tal van afspeellijsten te vinden met afterplaten: diep en bedwelmend, met een iets lager tempo om nog even in trance te blijven.

De doorbraak van minimal begin deze eeuw betekende in feite dat aftermuziek ineens gedraaid werd tijdens de piekuren in de club (vanaf een uur of een). Het doordenderende tempo werd teruggeschroefd naar een funky huppeltje, waardoor er meer ruimte kwam voor melodie en vervreemdende effecten. Samen met minimal nam ook de populariteit van drugs als ghb en ketamine toe, vooral op afters. Ghb is een narcosemiddel, dat xtc-achtige tintelingen geeft en geilheid opwekt, maar moeilijk te doseren is. Gebruikers raken snel buiten bewustzijn. En ketamine heeft een dissociatief effect, waardoor gebruikers vaak de controle over hun motoriek kwijtraken.

De drugsexcessen of afterparty's kregen commentaar in de muziek, zoals de track 'RU OK' van Ambivalent. Daarin zegt een vervormde stem over een kale beat met zeurderige synthesizertoon die in en uit het bewustzijn lijkt te gonzen: „Hey, are you ok? You might wanna sit down. It might help if you throw up. Come here sit down. You want some water? Here drink this. You'll be fine. Here, put you shirt back on. How much did you take?”

Afterparty's zijn vooral sociale rituelen met een sterk saamhorigheidsgevoel: dansen, delen, kletsen en knuffelen. Sommige mensen slaan het feest over en staan vroeg op, speciaal om naar een after te gaan. Er is één uit de hand gelopen after van de Breakfast Club tijdens het Amsterdam Dance Event waarbij dat zeker is aan te raden. De Melkweg doet op zaterdag 19 oktober van zeven uur 's ochtends tot vijf uur 's avonds zijn deuren open voor een line-up die werkelijk om te likkebaarden is. „De freaks komen misschien 's nachts naar buiten, maar de ware die-hard verschijnt 's morgens op de dansvloer!” En ja, ook hier wordt ontbijt geserveerd.

Fotoreportage

Cleo Campert vertelt over de foto's die ze afgelopen 25 jaar maakte van housefeesten, raves en afters. Hier een keuze uit haar tentoonstelling (op twee locaties) met nooit eerder getoond werk. Ze was vanaf 1989 de huisfotograaf van RoXY, de Amsterdamse club die geldt als bakermat van Nederlandse house.

1 Dit ben ik zelf op een afterparty in 1991. Als ik zelf andere mensen in kennelijke staat laat zien op mijn foto's van feesten en afterparties, moet ik mezelf ook zo durven laten zien, vind ik. Wat doe je op een afterparty. Stoned zitten, praten, dansen. In het huis waar we kwamen hadden ze een paar vuilniszakken vol veertjes en andere melige attributen neer gezet. Daar gingen we mee spelen. Veertjes werken goed met xtc. Ze geven een klein kickje.

2&4 Een housefeest in het Zuiderbad in Amsterdam in 1991. Op het deel van het zwembadwater hadden ze een drijvende dansvloer gelegd. Je kwam met je zwemoutfit en je verkleedde je daar. Alleen ging je niet zwemmen, maar housen. Dansen in je zwembroek op het water. Het geeft goed de grenzeloosheid van die beginnende housefeesten weer. Alles werd opgerekt, de tijd, de plekken waar de feesten gegeven werden, om het speciale gevoel vast te houden.

3&5 Met een Nederlands gabbermeisje (linksachter op foto 5) ben ik van vrijdagavond tot en met zondagavond wezen housen en feesten. Ik volgde haar voor een reportage. Deze foto is gemaakt in 1996, tijdens het tweede jaar van Dancevalley, het dancefestival in Spaarnwoude. Zo doorfeesten, ook overdag en op zo'n grote schaal als bij Dancevalley, dat bestond daarvoor niet, dat kwam ook door de drugs natuurlijk.

6 Hier zie je het eerste housefeest waar ik in opdracht van de Haagse Post fotografeerde, in 1989. In een loods ergens in het oostelijk havengebied in Amsterdam. Daar werden veel illegale house- en acidfeesten gegeven werden. Mensen gingen uit hun dak, de sfeer was heel naar buiten gekeerd, open. Dat is de xtc-sfeer. House is heel exhibitionistisch. Die mensen die aan elkaar zitten, dat was ook op dat feest. Het kon ze niet schelen dat je zo fotografeerde. Dat is nu anders, nu staan ze meteen in de houding te grimassen naar de camera.

De tentoonstelling **After** is te zien op twee locaties. Op 11 okt van 19-21u is de opening in Vriend van Bavink PSPP, Geldersekaade 30, Amsterdam. Met openingswoord door **Victor Coral**. Op 15 okt van 18-20u volgt de opening bij Het Magazijn, Oudezijds Voorburgwal 153, Amsterdam. Met openingswoord door **Joost van Bellen**. T/m 3 nov, dagelijks 13-18u. Inl: www.cleocampert.nl